

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Skal vi tro paa Gud eller paa Athene? eller om Tro og Fornuft

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 31. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1814_235-txt-shoot-idm733/facsimile.pdf (tilgået 05. august 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

sig frit i Sandhedens Rige, og er kun udelukk fra Logneus.

Dog dette er kun en Indledning til en heel hyslig Tale om Bibelen og dens Forstand, som ret er tilket til at undergrave dens Mundighed, og gisre den, som sagt til et stumt Asgudsbilled.

Gorf. indrommer (S. 506) at Bibelen er for Alle, at dens Legn ei ere en usforklarlig Hieroglyph, men en læselig Skrift for hver den, som giver øgt deryaa, saa at, til at finde Mæring for Forstanden og Hjerret, behoves ei Kærbom og dyb Indsigt, men sund Hornuft og Kærlighed til Sandhed, han siger Luther Priss og Taf, foedi han vaatalde Mennekæbedens usortabelise Rettighed, at Bibelen burde læses af alle. Men han paaflaer dernast (S. 513:14) at til at løse Biblem, saaledes som den maa og bør læses af Manden, der efter den ei alene vil forkynde Guds Ord for Folket, men og om den i Skrift offenslig paa sin Mening, høres der ei alene en sund Hornuft og et varmt Hjerte, stemt til Andagt og Kærlighed, men en Hornuft, dannet ved de Indsigtter, Videnskaberne, Kritik, Hermantutik, Exegesis, Authentiens, Dogmernes og hele Kirkens Historie meddele. Vil da Nogen heder det (S. 516—17) tale om Bibelen, som om hvært deus Ord var inspireret, som om ingen urettig Læsemade nogensinde havde indføjet sig, som om en Afskribers upassende Bemærkning paa Manden ei var kommen ind i Texten, og selv et større eller mindre Fragment, der ei fortjente det, havde faaet canonist Gyldighed, som om der i disse Bo-

